

Lepelaars houden niet van slappe ondergrond

Op 24 maart 1888 werd onder Ovezande (in Zeeland) een lepelaar geschoten. Het haalde de Goessche Courant. Als nu iemand een lepelaar zou neerschieten, haalt het zeker de krant, zeker De Wessaner.

Lepelaars leven met soortgenoten in groepsverband, maar hebben wel hun eigen partner. Ze zorgen samen voor de kuikens tot ze uitvliegen en zijn voor minstens het broedseizoen monogaam. In Nederland voltrok in de jaren zestig van de vorige eeuw zich een ramp: nog maar 150 paar over in twee kolonies, namelijk het Naardermeer en het Zwanenwater, in Noord-Holland bij Callantsoog. Zie overzichtskaartje.

De Europese lepelaar, *Platalea leucorodia*, trekt in het najaar naar het zuiden, tot in Senegal en Mauritanië aan toe. Tegenwoordig blijven ze wel eens hangen in Spanje of Portugal. Door-

dat sommige lepelaars tegenwoordig van een zendertje voorzien worden, weten we precies waar ze het hele jaar uithangen. Ze behoren tot de best onderzochte Nederlandse broedvogels. Nagenoeg zonder uitzondering worden al 'onze' 50 kolonies geteld door de Werkgroep Lepelaar en anderen. Niet minder dan 30 kolonies liggen alleen al in het Waddengebied en de Zeeuwse Delta.

Al fietsend langs de Veenpolderdijk in de Assendelverpolder zagen Joke en ik een mooie lepelaar. Zie foto. Lepelaars houden niet van een slappe ondergrond. De Assendelverpolder is volgens onze Westzaanse vogelkenner Martien Roos uitstekend. Ik citeer: 'Het is een prima biotoop voor deze elegante sierlijke vogel. We krijgen steeds meer lepelaars.'

Lepelaars worden gemiddeld 28 jaar oud, wegen 1 tot 2 kilo en leggen 3 tot 4 eieren. Ze broeden ongeveer 24 tot 25 dagen op een ei. Langs de Hondsbossche Zeewering bij Camperduin zijn ze veelvuldig te zien. Tijdens een prachtige vogelexcursie, georganiseerd door de Vogelbeschermings-

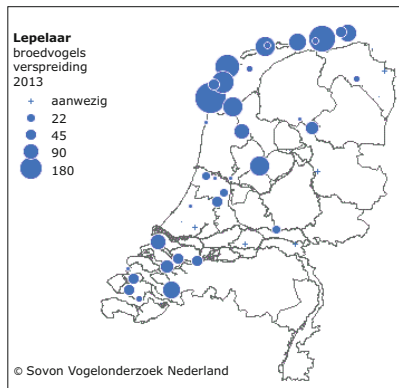
wacht Zaanstreek, zagen we op wat grotere afstand lepelaars foerageren. Ook op Facebook kun je mooie waarnemingen lezen, zoals op het Uitgeestmeer en langs het Noordzeekanaal bij pontje Buitenhuizen aan de Westzaanse kant.

Om voedsel te zoeken, lopen ze in ondiep water en zwaaien dan hun snavel met karakteristiek gebaar heen en weer. De snavelpunt, met gele vlek, gaat dan door het bovenste laagje modder. Het favoriete voedsel vormen stekelbaarsjes, van de stekels hebben ze kennelijk geen last.

In voorjaar, het was tijdens onze waarneming half mei, zijn de lepelaars nog niet op hun mooist. Het mooist zijn ze nu in de zomer: wit met een gelige borstband en afhangende kuifveren aan de achterkant van de kop. Als ze opvliegen zie je pas hoe groot de vleugels zijn. Zeer imposant, met een spanwijdte van wel tussen de 110 en 130 centimeter.

keer in het Noorderveen, vlak bij de watertoren. Het aantal broedparen in Nederland is in de periode van 1988 tot 2010 gelukkig stevig toegenomen, van 415 naar 2338. Dat is een aanzienlijke groei! Toch is het overleven van zowel jonge als volwassen lepelaars in de nabije toekomst onzeker. Dit staat in een recent verschenen artikel in het hoog aangeschreven tijdschrift *Ecology* (Tamar Lok). De conclusie daarvan: meer lepelaars zorgen voor grotere voedselconcurrentie.

Dauwtrappen in het Guisveld

24 mei belofde een mooie dag te worden in het Guisveld. We stonden vroeg op om al om zes uur met dauwtrappen te kunnen beginnen.

De boswachter van Staatsbosbeheer had een mooie route van zo'n vier kilometer voor ons uitgezet. We hebben ontzettend veel gehoord en gezien. Een kleine greep: sprinkhaanzanger, baardmannetje, rietgors, rietzanger, blauwborst, visdiefje, grote bonte specht, tuinfluiter en fazant. Ook de planten stelden niet teleur: prachtig zonedauw en veel echte koekoeksbloem. De wandelingen door het Guisveld hebben op beide pinksterdagen zo'n 2300 bezoekers getrokken. Volgend jaar doen we zeker weer mee. Kijk voor foto's over het dauwtrappen op: <http://1drv.ms/1Jy20qh>.

Fred en Joke Eerenberg

